

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่จ้อ

อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติตำบล
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ.๒๕๕๖

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติตำบลว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล

ด้วยปรากฏ ว่ามีการเจ็บป่วยโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฮ่อม ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อกัน องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฮ่อม จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่สภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน ภาชนะดินเผา และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแล เปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุกๆ ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๗๑ ประกอบกับมาตรา ๖๗(๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๕๕๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

จึงตราข้อบัญญัติตำบลแม่ฮ่อม ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อบัญญัติตำบล
เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ.๒๕๕๖

.....

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติตำบลแม่ฮ่อม ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฮ่อม

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๗๑ ประกอบกับมาตรา ๖๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภา
ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๕๕๒ และมาตรา ๒๐
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ โดยความเห็นชอบของ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ และนายอำเภอพาน ออกข้อบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบล” เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ.๒๕๕๖

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ นับจากวันที่ได้ติด
ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบและคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก
ภาชนะใส่อาหาร ภาชนะใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บกวาดถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ
สิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน
ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“ทรายอะเบท” หมายความว่า ทรายที่เคลือบด้วยสารเคมีเทเมฟอส (Temephos) ชนิด
เข้มข้น ร้อยละ ๑ โดยน้ำหนัก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ที่มีเขตอำนาจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่าข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งขยะมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยรวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหะสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๗ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ ยังไม่สามารถให้บริการเก็บขนและกำจัดมูลฝอยได้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน กำจัดเองโดยวิธีการเผาหรือฝัง หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

หมวด ๒

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่อื่นใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารเคหะสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกันถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่ทรายอะเบท และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหะสถาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลแม่่ออ ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปฉีดพ่นยากำจัดยุง ในอาคาร หรือเคหะสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ปรากฏ แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า อาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่อื่นใด มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของหรือครอบครองอาคาร หรือเคหะสถาน หรือสถานที่นั้น ปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาตามสมควรได้ หากผู้ที่ได้รับคำสั่ง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจเข้าไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลแม่่ออ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่่ออ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๓ วรรคสอง

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามข้อบัญญัติตำบล ข้อ ๑๑
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องระวางโทษ
ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่่อ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกระเปียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖

(นายสมคิด ศรีมูล)
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่่อ

เห็นชอบ

(นายสัมฤทธิ์ สวามิภักดิ์)

นายอำเภอพาน

วันที่.....